

ordentligt belyst, inden vi går hen og stemmer om dem.

Derfor skal der være ordentlig tid; det synes vi virkelig er nødvendigt. Der skal således være tid til, at vi kan lave folkelige aktiviteter, og tid til, at minoritetsgrupper også er i stand til at arrangere en demonstration og få skrevet en masse læserbreve, så de er i stand til at bryde ind i debatten. Selv om det ser ud, som om det store flertal allerede har sat sig på hele medie-billedet - ligesom har lagt banen - så skal der være en mulighed for, at de, der har andre syns-punkter, har en reel chance for at komme frem med dem, inden det er for sent.

Vi er i almindelighed fuldstændig åbne over for, at alle spørgsmål skal kunne bringes til afstemning. Vi er ikke indstillet på et stort formynderi, men vi er enige med de andre ordførere, der har været oppe og sige, at der også skal være en sikkerhed for, at vi undgår, at f.eks. mindre, velorganiserede grupper kan misbruge en udvidet mulighed for folkeafstemninger til at føre krig mod en minoritet herhjemme. Vi er imod, at racistiske og fremmedfjendske grupper med brug af nogle enkeltsager, nogle mediesager, er i stand til at angribe f.eks. en indvandrer-gruppe.

Vi har diskuteret det en del i vores gruppe, for vi synes, det er besværlige spørgsmål, dels fordi vi generelt som udgangspunkt er imod at sætte grænser for, hvad der kan stemmes om, dels med hensyn til, hvordan man kan formulere det på en måde, så det er operationelt.

En af vores overvejelser har været, at man kunne lave en liste over spørgsmål, der kan sendes til folkeafstemning, altså en slags positiv-liste, men det kan selvfølgelig også gå den anden vej rundt, hvor man siger, at det kan man ikke sende til afstemning. Vi er altså ikke helt afklarede i spørgsmålet om, hvordan det sikres. Men vi ønsker en afgrænsning, der er hug- og stikfast, så enkeltpersoner og enkelte befolk-ningsgrupper ikke kan få deres rettigheder antastet gennem en folkeafstemning.

Så skal jeg sige til Fremskridtspartiet, at vi ikke kan støtte de her to forslag, selv om vi er enige i hensigten, fordi vi ikke - det har vi jo hørt i debatten, og det kan vi læse i bemærkningerne - er enige med Fremskridtspartiet i, hvilke krav der skal være til den forudgående demokratiske proces, ligesom vi ikke er enige om, at der skal være sikkerhed for, at det her ikke kan misbruges mod enkeltpersoner og mod enkelte befolkningsgruppers rettigheder.

Og i forlængelse af den forrige debat - jeg synes også lidt misbrugt i afslutningen af den - vil jeg sige, at når vi var imod det forrige, så var det, fordi der ikke var elektronisk afstemning var nogen som helst sikkerhed for, at det ikke var første skridt i retning af at lave et tv-demo-krati, som vi altså som nævnt er fuldstændig imod.

Så med de her meget præcise begrundelser og ikke, fordi det er Fremskridtspartiet, der foreslår det, er vi mod.

Ole Donner (DF):

Dansk Folkeparti støtter de to fremsatte beslutningsforslag, og vi vil meget gerne medvirke positivt i et udvalgsarbejde, der skal undersøge nogle af de her ting.

Jeg synes, at der er kommet mange ting frem. Der er andre partier, der har nogle betænkeligheder ved det og har nogle ting, som de godt vil have undersøgt. Vi må sige, at vi kunne godt stemme direkte for de to forslag, hvis de kom til afstemning i den udformning, de ligger i nu, men vi kan også være med til at diskutere forskellige ting, f.eks. om antallet af underskrifter skal være 50.000 for at få en folkeafstemning. Vi kunne godt gå længere ned. Vi kunne også gå højere op. For os er antallet af underskrifter ikke afgørende.

I beslutningsforslaget om lokale folkeafstemninger henviser man til 5 pct. af vælgerbefolkningen, og det kunne vi også godt være med til at sætte et godt stykke op. For der er ingen tvivl om, at hvis en kommunalbestyrelse vil bygge et nyt kæmperådhus eller noget andet prestige-byggeri, så vil man lynhurtigt kunne samle 30-40 pct. af vælgerbefolkningen, der vil kræve en lokalafstemning, hvorimod det måske kan være svært at samle 100.000 underskrifter, hvoraf nogle skal indsamles i Jylland og selv i Vestjylland, hvis det drejer sig om en Øresundsbro. Det er ting, som vi meget gerne vil være med til at debattere, om det skulle være det ene eller det andet.

Så var hr. Frank Aaen inde på, at tidsfristen på de 18 søgnedage inden afstemningen er for kort, og det er jeg helt enig med hr. Frank Aaen i. Men når jeg før sagde, at vi godt kunne stemme for det, som lå, så ligger der jo i det, at det er efter Indenrigsministeriets godkendelse, og dér kunne man jo bare trække den, indtil man havde tid nok, men det ville selvfølgelig være forkert. Der skal være mulighed for at debattere det ordentligt, der skal være mulighed for at lave en folkeoplysning om de ting.